

Realiteten, til det, som foreligger til Afgørelse. Jeg har haft Lejlighed til tidligere at understrege og gentage det her, at det ikke er Spørgsmaalet om, hvorvidt en større eller mindre Ligning er nødvendig til Vedligeholdelsen af de københavnske Kirker, som foreligger til Afgørelse, men Spørgsmaalet om, hvorvidt de Beløb, som det maatte være nødvendigt at paaligne, skulle lignedes paa hver enkelt Sognemenighed for sig eller paa København under eet. Det er det eneste, vi skulle tage Standpunkt til. Tinget skal ikke afgøre, om man kræver mere end nødvendigt eller lige akkurat det nødvendige eller maaske for lidt, men om det finder det mest retfærdigt, at det hele paalignes under eet eller for hvert enkelt Sogn for sig. Og det er ikke et Spørgsmaal, som det er saa vanskeligt at afgøre, at jeg finder nogen som helst Anledning til derfor at foreslaa, at denne Sag skal gaa i Udvalg. Tinget har ved tidligere Lejligheder indtaget det Standpunkt, at det er det mest retfærdige at lade Beløbet paaligne under eet, og jeg antager, at Tinget vil gøre ligesaa denne Gang uden at have haft Lejlighed til i et Udvalg at se de mange Tal efter, med hvilke det ærede Medlem dog ikke kan bevise andet end det, at han maaske finder, at Sagen kan gøres noget billigere. Men det er ikke det, det her drejer sig om. Her drejer det sig kun om, hvad man anser for det mest rigtige, og det kan man tage Standpunkt til uden at have Lejlighed til at drøfte det i et Udvalg.

K. M. Klausen: Jeg skal ikke omtale de Tal, som bløve nævnte af den højtærede Minister. Det er umuligt her at kontrollere en saa stor Række Tal, naar man ikke har tilstrækkeligt Materiale ved Haanden. Jeg vil udelukkende holde mig til det, som for mig er Sagens Kærne, og det er, at dette Lovforslag er en Krænkelser af den kommunale Bevillingsret. For mig staar det saaledes, at der er ingen, der bør have Ret til at udskrive kommunale Skatter uden Kommunalbestyrelsen selv. Ved denne Lejlighed tilsidesætter man Københavns Kommunalbestyrelse. Det bliver andre, der staa udenfor Københavns Kommunalbestyrelse, altsaa i dette Tilfælde Ministeren, der kan paaligne Københavns Borgere Skatter. Jeg vil overfor det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup) sige, at han burde være den, der i yrigst var med til at værne om den kommunale Bevillingsret. Hovedsagen i hele

vort kommunale Styre er den, at de, der ere valgte som Kommunens Repræsentanter, alene kunne bestemme, hvilke Skatter der skal udskrives. Derfor er jeg imod denne Lov. Den er som sagt en Krænkelser af vor kommunale Bevillingsret, og jeg forstaar ikke, hvorfor de Herrer ikke kunne nøjes med eller gaa ind paa den Ændring, vi have foreslaaet, at Udligningen skal være afhængig af Kommunalbestyrelsens anbefaling. Det er sikkert, at ingen bedre end Københavns Kommunalbestyrelse kan skønne over, hvorvidt der i det hele skal udskrives Skatter til Kirkerne eller ikke. Af disse Grunde skal jeg anbefale at stemme mod Loven.

Jensen-Sønderup: Det er en stor Misforstaaelse, naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som nu kommer det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) til Undsætning, mener, at her er Tale om kommunal Bevillingsret, Ret til Skatteudskrivning. Der er kun Tale om det ene simple — og det er det, det ærede Medlem prøver at komme udenom —, hvorvidt det Beløb, de rette paagældende finde nødvendigt at udskrive til Vedligeholdelse af Sognekirkerne i København, skal paalignes Sognemenighederne for sig eller København under eet. Det er det, Rigsdagen skal tage Standpunkt til, her er ikke Tale om noget Indgreb i den kommunale Bevillingsret. Om det, der skal lignedes, maatte vise sig at være for meget eller for lidt, have hverken vi eller Kommunalbestyrelsen noget med at gøre. Hvad vi have at gøre med her, er ikke noget Skattebevillingsspørgsmaal, men kun en Afgørelse af, om den ene eller den anden Paaligningsmaade er den mest retfærdige.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører for Reformpartiet tager fuldstændig fejl. Naar Loven bliver vedtagen med den Ændring, som er foreslaaet af Repræsentanter for København, at man skal indhente Kommunalbestyrelsens anbefaling, er der ikke det mindste i Vejen for, at disse Penge udskrives paa hele København. Der er ikke truffet noget Valg mellem disse to Ting, men Københavns Kommunalbestyrelse kommer til at skønne, om den ønsker det ene eller det andet, om Skatten skal udskrives over hele Byen, eller man vil gaa tilbage til Christian den V. Lov: Paaligning af det enkelte Sogn. Men de Herrer fratage altsaa Københavns Kom-